

forlanger. Idetmindste stiller det sig tvivlsomt for mig, om man ikke burde gjøre det. Jeg tror, at det ialfald er aldeles nødvendigt, at vi gaae et Skridt videre, og at vi inden ret længe skride til at bevilge Penge til Tilveiebringelsen af Dampfærger over Store Belt. Disse Dampfærger ville ganske vist komme til at koste omtrent en lignende Sum, som den, der iaar er forlangt; men desuagtet vilde jeg ønske, at den høitærede Indenrigsminister adnaare vil tænke paa denne Sag. Maaffee det endogsaa kunde være allerriigtigt, om vi gik ind paa det Forslag, som Regjeringens Teknikere have gjort, nemlig at forlænge Jernbanen til Slipshavn. Jeg skal imidlertid ikke videre berøre denne Sag. Idet jeg haaber, at der vil blive næsat et Udvalg til Prøvelse af Lovudkastet, skal jeg overlade det til dette at skaffe de Oplysninger tilveie, som i saa Henseende maatte tjene til at veilede Thinget. Det er jo ganske vist sandt, at det er betydelige Udgifter, der er Tale om; men naar vi see hen til de Besparelser, der indvindes, — som det i Motiverne er oplyst, — ved at Havnepengene falde bort, ved Transport af Gods og paa andre Maader, saa formindstes jo derved Udgiften meget betydeligt. Hvad der endvidere for mig staaer som en meget stor Besparelse, er den, at naar vi faae vor Jernbane fuldendt, ville vi kunne ophæve Postvoiten Korsør—Kiel, en Besparelse, der, lagt til, hvad der, som tidligere omtalt, kan indvindes paa andre Maader, maa antages fuldstændig vil opveie Renten af det Beløb, vi maae anvende paa Jernbanens Fuldendelse. Jeg skal slutte med at gjøre en Udtalelse til min, der ved en lignende Sags Behandling er brugt af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts Iste Valgtreds (Sylvester Jørgensen). Han udtalte dengang, at vi ikke havde Raad til at standse med Fuldendelsen af vore Jernbaner; det er fuldstændig min Mening. Vi have ikke Raad til at standse med Bygningen af vore Jernbaner paa Halvveien; jeg tror derimod, at vi maa gjøre alt Muligt for at bringe Befolkningen det store Gode, som lette og billige Forbindelsesmidler føre med sig.

C. B. Nyholm: Idet jeg tager Ordet

i denne Sag, maa jeg forudskikke den Bemærkning, at jeg ingenlunde er blind for den store Betydning, en Udvikling af vore Samfærdsmidler vil have, og at jeg heller ikke hører til dem, der paa nogen Maade ville forsøge at standse en almeenvigtig Sag, selv om den i enfalte Henseender kommer til at træde en bestemt Commune eller en bestemt Interesse for nær. Jeg føler Trang til at forudskikke denne Bemærkning, for at forebygge Misforstaaelser af, hvad jeg nu kommer til at berøre. Det foreliggende Lovforslag omhandler blandt Andet Nyborg. Det foreslaaes, at der for Statens Regning, og saaledes at Staten opkræver Bro- og Havnepengene, bygges en ny Landgangsbro tæt ved Siden af den gamle Landgangsbro i Nyborg. Endvidere foreslaaes det, at denne Skibsbro indrettes saaledes, at den vil kunne benyttes, naar man maatte beslutte sig til at benytte Dampfærger ogsaa paa Storebelt. Endelig slaes der paa — jeg vil ikke sige, at dette ligger ligefrem i Lovforslaget, men det ligger dog forudsætningsviis i Motiverne — at Jernbanen kan blive forlænget til Slipshavn, og at den fremtidige Dverfart til Sjælland vil skee fra dette Punkt. Foreløbigt skal jeg i saa Henseende bemærke, at der, efter hvad der er mig bekendt, paa Stedet selv er blandt mange Sagtyndige Tvivl om, hvorvidt Slipshavn netop er det rette Punkt i saa Henseende, idet der er mangfoldige praktiske Ulemper ved at vælge dette Udgangspunkt, hvorimod Knudshoved, som ikke ligger langt fra Slipshavn, mere maatte anbefales, omend et Havneanlæg her maatte blive faare beløstelig. Det er imidlertid ikke dette Spørgsmaal, jeg skal indlade mig paa, thi personlig har jeg ikke nogen Indsigt deri. Hvad jeg derimod vil fremdrage, er den Maade, hvorpaa Nyborg Communes Interesser blive berørte af dette Lovforslag. Fra det retslige Standpunkt maa jeg indrømme, at der ikke kan siges Noget mod Lovforslaget. Vel er der et gammelt Reglement fra Slutningen af forrige Aarhundrede, som hjemler Nyborg Eneret til at opkræve Bropenge og Havnepenge, ikke alene i Fjorden, men i hele det Tolddistrict, som hører til Nyborg, men dette Reglement kan det efter den nye Communallovs